

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów cudzoziemskich i powracających z zagranicy

Dostosowanie form i metod pracy z przedmiotów matematyczno- przyrodniczych

- umożliwienie korzystania podczas lekcji ze słownika dwujęzycznego,
- stosowanie języka instrukcji w komunikacji z uczniem cudzoziemcem (krótkie polecenia, np. ułóż, narysuj, oblicz, połącz)
- formułowanie pytań skierowanych w sposób jasny, krótki oraz dostosowany do poziomu znajomości języka polskiego,
- akceptowanie każdej formy wypowiedzi świadczącej o zrozumieniu zagadnienia,
- wydłużenie czasu pracy na sprawdzianach i kartkówkach,
- materiał programowy wymagający znajomości wielu informacji można podzielić na mniejsze partie,
- stosowanie materiału ikonograficznego
- docenianie wkładanego wysiłku.

Dostosowanie form i metod pracy z przedmiotów humanistycznych

- umożliwienie korzystania podczas lekcji ze słownika dwujęzycznego
- stosowanie języka instrukcji w komunikacji z uczniem cudzoziemcem (krótkie polecenia, np. ułóż, narysuj)
- formułowanie pytań w sposób jasny, krótki oraz dostosowany do poziomu znajomości języka polskiego
- udzielanie informacji zwrotnej podczas lekcji
- stosowanie bogatego materiału ikonograficznego (zdjęcia, mapy, wykresy, schematy) przy wyjaśnianiu zagadnień tematycznych
- włączanie ucznia w prace zespołową i dostosowanie instrukcji do jego językowych umiejętności
- akceptowanie każdej formy wypowiedzi świadczącej o zrozumieniu zagadnienia (nawet jednorazową czy błędną gramatycznie)
- traktowanie gramatyki w sposób funkcjonalny
- ocenianie tych elementów, które możliwe są do oceny
- uwzględnienie w ocenie zaangażowania w pracę, podejmowania prób rozwiązania zadania lub problemu; nigdy na etapie początkowym nie należy oceniać strony językowej, dopuszczamy błędy gramatyczne, składniowe, ortograficzne. Najważniejsza jest komunikacja, czyli zaakceptowanie każdej informacji świadczącej o zrozumieniu przez ucznia tematu, zadania itp.
- Wydłużenie czasu pracy ucznia

Dostosowanie form i metod pracy z przedmiotów j. obcy

- Jasne i zrozumiałe dla ucznia przedstawienie oczekiwań, kryteriów ocen.
- Uwzględnienie różnych form i metod pracy na lekcji, szczególnie wprowadzanie pracy zespołowej na zajęciach dydaktycznych.
- Wykorzystanie pomocy dydaktycznych umożliwiających uczniowi edukację na miarę jego możliwości.
- Konstruowanie prostych i zwięzłych instrukcji, mówienie w niezbyt szybkim tempie. Jasne i konkretne polecenia. Udzielanie krótkich, konkretnych komunikatów.
- Powtarzanie instrukcji i sprawdzanie ich zrozumienia.
- Unikanie zadawania otwartych, niejasnych pytań.
- Podczas wypowiedzi słownych wsparcie w postaci dodatkowych pytań, które umożliwiają sprawniejszą aktualizację posiadanej wiedzy.
- Dzielenie instrukcji i poleceń na kawałki (ważne jest podzielenie zadania na mniejsze części, aby były one dla ucznia jasne).
- Przydzielenie uczniowi większej ilości czasu na analizę i zrozumienie pytania lub polecenia, a także na właściwą reakcję (sformułowanie wypowiedzi i wykonanie czynności).
- W trakcie samodzielnej pracy częste podchodzenie do ucznia w celu udzielenia dodatkowej pomocy, podpowiedzi, wyjaśnień.
- Wydłużenie czasu na odpowiedź - jeśli uczeń potrzebuje więcej czasu niż jego rówieśnicy na analizę i zrozumienie pytania lub polecenia, a także na właściwe formułowanie odpowiedzi, wykonanie czynności, umożliwienie dokończenia zadania w domu.
- Dostosowanie sprawdzianów do wiedzy i kompetencji językowych ucznia